

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Cdo/66/2016
Identifikačné číslo spisu:	1609207283
Dátum vydania rozhodnutia:	25.04.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Helena Haukvitzová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:1609207283.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a členov senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobcu E. H., bývajúceho v T., zastúpeného JUDr. Janou Kocandovou, advokátkou so sídlom v Bratislave, Jungmannova 8, proti žalovanému Mesto Stupava, so sídlom v Stupave, Hlavná 24/1, IČO: 30 50 81, zastúpenému advokátskou kanceláriou LEGAL GROUP, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Trnavská cesta 27/B, IČO: 47 237 589, o náhradu škody na zdraví, nemajetkovú ujmu a škodu na veciach, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 6C/466/2009, o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 29. januára 2015 sp.zn. 6Co/365/2014, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky (ďalej len „súd prvej inštancie“) uznesením z 15. apríla 2014, č.k. 6C/466/2009-117 konanie zastavil z dôvodu späťvzatia žaloby podľa § 96 ods. 1 O.s.p. a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v sume 1 252,79 € na účet právneho zástupcu v zmysle § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. Proti tomuto rozhodnutiu vo výroku o náhrade trov konania podal odvolanie žalobca.

2. Krajský súd v Bratislave uznesením z 29. januára 2015 sp.zn. 6Co/365/2014 rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca späťvzatím žaloby z procesného hľadiska zaviniel zastavenie konania, a preto mu v zmysle § 146 ods. 2 vety prvej O.s.p. vznikla povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania. Dôvody uvádzané žalobcom v konaní, že jeho žaloba bola dôvodná a žalovaný jeho nárok nespochybňoval, nebolo možné vziať v úvahu s poukazom na princíp procesného zavinenia na zastavení konania. Vzhľadom k tomu, že žalobca v odvolaní nespochybnil výšku priznanej náhrady trov konania žalovanému, odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie len v intenciách

podaného odvolania.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadol dovolaním žalobca (ďalej aj „dovolateľ“), ktorého prípustnosť podania odôvodnil ustanovením § 238 ods. 5 O.s.p., ako dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. (rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci). Odvolaciemu súdu vytýkal nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p., keď nevyhodnotil správne ním uvádzané dôvody spät'vzatia žaloby, nerozhodol podľa § 146 ods. 1 O.s.p. a nezaoberal sa ani možnosťou zníženia náhrady trov konania v rámci svojho moderačného práva. Žiadal, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku o trovách konania zrušil a vec v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie súdu prvej inštancie.

4. Žalovaný podané dovolanie označil za procesne neprípustné a nedôvodné, s rozhodnutiami súdov nižších stupňov sa stotožnil v celom rozsahu.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t.j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a procesnú prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle ustanovení § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O.s.p.

7. Žalobca dovolaním napadol potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu, ktoré nevykazuje znaky rozhodnutí uvedených v § 239 ods. 1 a 2 O.s.p., voči ktorým bolo dovolanie prípustné. Odkaz žalobcu na ustanovenie § 238 ods. 5 O.s.p. z hľadiska prípustnosti podania jeho dovolania bol nepríliehavý a úplne sa míňal obsahu a zmyslu citovaného ustanovenia, nakoľko uvedené ustanovenie upravuje prípady vylúčenia prípustnosti podania dovolania proti rozsudkom odvolacieho súdu spĺňajúcim predpoklady prípustnosti podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné len vtedy, ak by v konaní došlo k procesným vadám uvedeným v § 237 ods. 1 O.s.p. Dovolateľ procesné vady konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. netvrdil a ich existenciu nezistil ani dovolací súd.

9. Žalobca v dovolaní výslovne namietal nesprávne právne posúdenie veci súdmi (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) spočívajúce v nesprávnej aplikácii ustanovenia § 146 ods. 2 veta prvá O.s.p. v prejednávanej veci. Prípustnosť dovolania podľa stabilnej judikatúry najvyššieho súdu ale nezakladalo (a účinky umožňujúce meritórny dovolací prieskum nevyvolávalo) to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočívalo na nesprávnych právnych záveroch (viď najmä judikát R 54/2012, ale aj viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). V dôsledku toho posúdenie, či dovolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keď dovolanie bolo procesne prípustné, ale o taký prípad v danej veci nešlo, preto sa dovolací súd nemohol zaoberať obsahom dovolacích námietok žalobcu.

10. V danom prípade prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodíť z ustanovenia § 239 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., preto najvyšší súd dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné.

11. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

12. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.